

DUTCH A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
NÉERLANDAIS A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
NEERLANDÉS A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 17 May 2001 (afternoon)
Jeudi 17 mai 2001 (après-midi)
Jueves 17 de mayo de 2001 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Schrijf een commentaar bij een van de volgende teksten.

1. (a)

Op een onbewolkte maar geenszins heldere dag, tegen vier uur in de middag van de eerste augustus 1989 kwam een lange, geelgroene trein tot stilstand op Gare du Nord te Parijs. Victor Prins, die wankelen boven struikelen verkoos klemde zijn leren koffer (meer overhemden dan manuscripten) onder zijn arm en zette een voorzichtige voet op
 5 Franse bodem. Hij keurde de val van het licht op het station en wandelde naar de eerste kiosk die hij zag. In zijn hoofd klonk hem onbekende muziek toe hij twee ansichtkaarten afrekende. Hij nam plaats op een bank, legde de koffer op zijn knieën en draaide het dopje van zijn Rotring. Op de kaart van een foto van een hafnaakte Hamilton¹ -nimf - grote korrel, kleine meid -schreef hij: "Beste Veen. The boar has
 10 landed. Het is algemeen bekend dat reizigers als beesten eindigen. De gewoonte van Parijzenaars om Pruisen met open armen te ontvangen lijkt vooralsnog een mythe. Dit is het laatste dat je verneemt van - je Victor".

Hij deed een half uur over het schrijven van de andere ansicht. Het was een afbeelding van W. R. Sickerts² *Mornington Crescent Nude reclining*, een liggend naakt dat met
 15 gebalde vuisten lijkt te rusten: 'Boe! Zo heb ik je gezien. Zó hebben anderen je gezien, dat blijkt. Wat doe je daar in je sluimer willen wij nou wel eens weten!'

Victor probeerde een grijns maar voelde hem mislukken. Hij postte de ansichten, stak een sigaret op en wandelde het station uit. Een rokerige gloed hing over de stad. De geur van uitlaatgassen en geroosterd vlees. Het lawaai was een mengeling van verkeer,
 20 stemmen en zomerse, maar onherleidbare geluiden. Iets in Victor juichte, klonk als een kind dat een toonladder beklimt: hoger, hoger, en dan...wat een uitzicht! De laatste noot een ijle kreet die naar de einder smelt.

Echte reizigers, dacht hij terwijl hij een routebeschrijving bestudeerde, voelen niet die toeristische behoefte zich te mengen met de plaatselijke bevolking. Een echter reiziger wenst een aura waar de autochtoon van schrikt en voor terugdeinst. De eenzame die
 25 vragen oproept: 'Waar komt die man vandaan?', 'Wat is hem overkomen?', 'Wat wil hij toch?' Hij stak een plein over. Auto's raasden langs hem, claxonnerend, schurend en zuigend met droge banden op smeltend asfalt. Bestuurders met ellebogen in geopende raampjes, allen, leek het, met een frons. Een terrasje op een stoep, gehuld in
 30 blauwe gassen, noodde hem tot een pauze. Hij bestelde een dubbele calvados. Terwijl zijn spieren zich ontspanden, welden tranen in zijn ogen.

Parijs, de stad waarnaar hij jaren had verlangd. Hier dwaalden engelen die hem zouden scholen: de zielen van de grote geesten van de linkeroever die hij in gedachten had gevolgd op hun wandelingen langs de Seine en hun wilde kroegentochten. Hij luisterde
 35 en probeerde gefluister op te vangen.

Wat klonk was zijn geheugen.

Zijn vader schudde hem op het station van Groningen de hand (het geestesoog vertroebelt nooit door tranen):

"Maar wat ga je daar nou eigenlijk doen, jongen?"

40 De hemel boven Oost-Groningen, het plafond van zijn jeugd, en misschien ook van zijn kunnen.

Uit: Nanne Tepper, *De eeuwige jachtvelden*. 1995

¹ Richard Hamilton: Engelse schilder en fotograaf.

² Walter Sickert: schilder, Engels impressionist.

- Deze passage is gebaseerd op contrastwerking. Leg dat uit.
- Op welke wijze verwoordt de schrijver de gevoelens van Victor?
- Leg uit hoe het vertellerspectief hier in elkaar zit.

1. (b)

Eindaugustuswind

1

Ook als het waar is wat we weten
en niets ons wacht, heus, heus -
dan nog wacht mij zolang ik leef
en zwaarder kortademiger elk jaar
5 mijzelf het duin op hijs: de zee, de zee.

steeds onmiskenbaarder is zij dan voorzien,
steeds meer de meesteres die onderwijst
dat niets mij wacht, heus, heus.
10 Probeer het maar, zegt zij, en denk je
vrij, de duinen op en daarna nergens mij.

2

Er is een omdat en het ruist als het dak
van een sparrenbos bij nacht bij eindaugustuswind.
Ik ben gaan liggen op mijn rug met boven mij
een sterrenwak precies als toen ik dertien was.
15 Het was opnieuw als lag ik denkend in een kuil.
Takken zwarter dan het doodstil uitspannel.

Omdat ik niet mijn eigen macht zal zijn,
omdat mijn strekking steeds een klacht zal zijn,
omdat ik niet begrepen heb wat mij
20 naar deze onbegrepen plek heeft toegewild,
omdat ik niet mijzelf bevatten kan
als pogend te bevatten - daarom ben ik vrij.

Uit: Willem Jan Otten, *Eindaugustuswind (fragment)*, 1998

- Beschrijf hoe het begrip *vrijheid* is verbeeld in dit gedicht.
 - Welke redenen voert de dichter aan voor de slotzin: - daarom ben ik vrij.
 - Welke relaties kun je leggen tussen vorm en inhoud van dit gedicht?
-